

La famille est au cœur de l'Évangile de Jésus-Christ

Par Dallin H. Oaks

Président du Collège des douze apôtres

Perhekeskeinen Jeesuksen Kristuksen evankeliumi

Presidentti Dallin H. Oaks

kahdentoista apostolin koorumin presidentti

Conférence générale d'octobre 2025

Notre doctrine et notre croyance en la famille éternelle nous fortifient et nous lient les uns aux autres.

Mes frères et sœurs aimants, je vous remercie de vos prières en ma faveur. Je les ai ressenties.

I.

La doctrine de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours est centrée sur la famille. Le temple est essentiel à notre doctrine sur la famille. Les ordonnances que nous y recevons nous permettent de retourner en la présence de notre Père céleste au sein d'une famille éternelle.

À l'issue de la conférence générale d'avril 2025, Russell M. Nelson avait annoncé la construction de 200 nouveaux temples. Il aimait beaucoup annoncer de nouveaux temples à la fin de chaque conférence générale et nous nous réjouissons tous avec lui. Cependant, étant donné le grand nombre de temples qui sont actuellement aux tout premiers stades de planification et de construction, il convient de ralentir le rythme des annonces de nouveaux temples. Par conséquent, avec l'accord du Collège des douze apôtres, nous n'annoncerons aucun nouveau temple lors de cette conférence. Nous poursuivrons la mise à disposition des ordonnances du temple aux membres de l'Église dans le monde entier, y compris en annonçant quand et où seront construits de nouveaux temples.

Cette partie de mon discours, que je viens de prononcer, a été écrite après le décès de notre président bien-aimé, Russell M. Nelson. Ce qui suit a été écrit et approuvé des semaines aupara-

Meidän iankaikkisia perheitä koskeva oppimme ja uskonkäsityksemme vahvistavat ja yhdistävät meitä.

Rakastavat veljeni ja sisareni, minä kiitän teitä rukouksista, joita olette esittäneet puolestani. Olen tuntenut ne.

I

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon oppi keskittyy perheeseen. Temppele on keskeinen osa perhettä koskevaa oppiamme. Siellä vastaanotetut toimitukset antavat meille mahdollisuuden palata taivaallisen Isämme luo iankaikkisina perheinä.

Huhtikuun 2025 yleiskonferenssi mukaan lukien presidentti Russell M. Nelson oli ilmoittanut 200 uuden temppelein rakentamisesta. Hän ilmoitti mielellään uusista temppeleistä jokaisen yleiskonferenssin päätteeksi, ja me kaikki riemuitsimme hänen kanssaan. Koska kuitenkin suuri määrä temppeleitä on nyt suunnittelun ja rakentamisen alkuvaiheessa, meidän on aiheellista hidastaa uusista temppeleistä ilmoittamista. Siksi kahdentoista koorumin hyväksymänä emme tässä konferenssissa ilmoita yhdestäkään uudesta temppeleistä. Jatkamme nyt temppeleitoimitusten tarjoamista kirkon jäsenille kaikkialla maailmassa niissä temppeleissä, joista olemme ilmoittaneet. Ja tilanteen mukaan etenemme rakentamalla uusia temppeleitä.

Se osa puheestani, jonka juuri pidin, on kirjoitettu rakkaan presidenttimme Russell M. Nelsonin kuoleman jälkeen. Se, mitä nyt seuraa, on kirjoitettu ja hyväksytty viikkoja aiemmin,

vant, mais reflète toujours mes enseignements, tels que le Seigneur me les a inspirés.

II.

Ladéclaration sur la famille, présentée il y a trente ans, affirme que « la famille est ordonnée de Dieu » et qu'elle « est essentielle au plan du Créateur pour la destinée éternelle de ses enfants ». Elle souligne « que le commandement que Dieu a donné à ses enfants de multiplier et de remplir la terre reste en vigueur », et précise : « Nous déclarons également que Dieu a ordonné que les pouvoirs sacrés de procréation ne doivent être employés qu'entre l'homme et la femme, légitimement mariés. » Comme le président Nelson l'a enseigné à un auditoire de l'université Brigham Young, alors qu'il était membre du Collège des Douze : la famille est « essentielle au plan de Dieu. [...] En fait, l'un des objectifs du plan est d'exalter la famille ».

L'Église de Jésus-Christ est parfois mentionnée comme une Église centrée sur la famille. C'est la vérité ! Notre relation avec Dieu et le but de la condition mortelle nous sont expliqués à travers le prisme de la famille. L'Évangile de Jésus-Christ est le plan de notre Père céleste pour le bien de ses enfants d'esprit. Il est juste de dire que le plan de l'Évangile nous a été révélé lors du conseil d'une famille éternelle, qu'il est mis en œuvre par l'intermédiaire de notre famille dans la condition mortelle et qu'il est destiné à exalter les enfants de Dieu dans des familles éternelles.

III.

Malgré ce contexte doctrinal, il y a de l'opposition. Aux États-Unis, nous connaissons une baisse préoccupante du nombre de mariages et de naissances. Depuis près de cent ans, la proportion de ménages dirigés par des couples mariés a diminué, de même que le taux de natalité. Les taux de mariages et de naissances parmi les membres de l'Église sont bien plus élevés, mais ils ont également baissé de manière significative. Il est essentiel que les saints des derniers jours ne perdent pas de vue le but du mariage et l'importance des enfants. C'est l'avenir que nous nous efforçons de bâtir. Comme le président Nelson nous l'a enseigné : « L'exaltation est une affaire de famille. Ce n'est que par les ordonnances salvatrices de l'Évangile de Jésus-Christ que les familles peuvent être exaltées. »

mutta se edustaa yhä opetuksiani, jotka ovat Herran innoittamia.

II

Perhejulistuksessa, joka julkaistiin 30 vuotta sitten, julistetaan, että ”perhe on Jumalan säätämä” ja ”perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi”. Siinä julistetaan myös, että ”Jumalan lapsilleen antama käsky lisääntyä ja täyttää maa on yhä voimassa”. Ja ”me julistamme tämän lisäksi Jumalan määränneen, että pyhiä lisääntymisen voimia tulee käyttää ainoastaan miehen ja naisen kesken, jotka on laillisesti vihitty aviomieheksi ja vaimoksi”. Kuten silloinen vanhin Russell M. Nelson opetti Brigham Youngin yliopiston kuulijakunnalle, perhe on ”ratkaisevassa asemassa Jumalan suunnitelmassa. – – Itse asiassa suunnitelman tarkoituksena on perheen korotus.”

Jeesuksen Kristuksen kirkko tunnetaan toisinaan perhekeskeisenä kirkkona. Sitä se onkin! Suhdettamme Jumalaan ja kuolevaisen elämämme tarkoitusta selitetään perheen kautta. Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on taivaallisen Isämme suunnitelma Hänen henkilästensä parhaaksi. Voimme todellakin sanoa, että evankeliumin suunnitelmaa opetettiin meille ensimmäisen kerran iankaikkisessa perheneuvostossa, suunnitelmaa toteutetaan kuolevaisten perheidemme kautta ja sen tarkoituksena on korottaa Jumalan lapset iankaikkisina perheinä.

III

Tästä opillisesta taustasta huolimatta esiintyy vastustusta. Yhdysvalloissa avioliittojen solmiminen ja lasten saaminen ovat vähenemässä. Lähes sadan vuoden ajan avioparien johtamien kotitalouksien osuus on laskenut, samoin kuin syntyvyys. Kirkkomme jäsenten avioliitto- ja syntyvyysluvut ovat paljon myönteisempiä, mutta nekin ovat laskeneet merkittävästi. On ehdotettu tärkeää, etteivät myöhempien aikojen pyhät menetä ymmärrystään avioliiton tarkoituksesta ja lasten arvosta. Se on tulevaisuus, johon me pyrimme. ”Korotus on perheasia”, presidentti Nelson on opettanut meille. ”Perheet voivat saada korotuksen vain Jeesuksen Kristuksen evankeliumin pelastavien toimitusten avulla.”

Le déclin national du nombre de mariages et de la natalité est compréhensible pour des raisons historiques. Toutefois, les valeurs et les pratiques des saints des derniers jours doivent améliorer ces tendances, et non les suivre.

Dans mon adolescence, il y a quatre-vingt ans, je vivais dans la ferme de mes grands-parents. La quasi-totalité des événements de la journée était dirigée par la famille. Il n'y avait pas de télévision ni d'appareils électroniques pour détourner l'attention des activités familiales. Dans la société urbaine d'aujourd'hui, peu de membres font régulièrement des activités centrées sur la famille. La vie urbaine, les moyens de transport modernes, les loisirs organisés et la communication à haut débit ont permis à nos jeunes de transformer leur foyer en pension de famille où ils dorment et mangent de temps en temps, mais où l'encadrement parental de leurs activités a fortement diminué.

De plus, l'influence des parents a été diluée par la façon dont la plupart des membres actuels de l'Église gagnent leur vie. Auparavant, l'une des grandes influences qui unissaient la famille était la lutte commune dans la poursuite d'un même objectif, comme apprivoiser l'environnement sauvage ou subvenir à ses besoins. La famille était une unité de production économique organisée et dirigée. Aujourd'hui, la plupart des familles sont des unités de consommation économique, ce qui ne nécessite pas un haut degré d'organisation et de coopération au sein du foyer.

IV.

Même si l'influence des parents diminue, les saints des derniers jours ont toujours la responsabilité confiée par Dieu d'enseigner à leurs enfants à se préparer pour leur destinée familiale dans l'éternité (voir Doctrine et Alliances 68:25). Beaucoup d'entre nous s'acquittent de cette responsabilité dans des familles qui ne sont pas traditionnelles. Le divorce, la mort et la séparation sont des réalités. C'était le cas pour la famille dans laquelle j'ai grandi.

Mon père est décédé quand j'avais sept ans. Mon frère cadet, ma sœur et moi avons été élevés par une mère veuve. Dans des situations particulièrement difficiles, elle a persévéré. Elle était seule et brisée, mais, avec l'aide du Seigneur, son enseignement puissant de la doctrine de l'Église rétablie nous a guidés. Elle a tant prié pour recevoir l'aide divine afin d'élever ses enfants, et elle a

Se, että kansallisesti avioliittoja solmitaan ja lapsia saadaan vähemmän, on historiallisista syistä ymmärrettävää, mutta myöhempien aikojen pyhien arvojen ja käytäntöjen tulisi parantaa – ei noudattaa – niitä suuntauksia.

Lapsuudessani 80 vuotta sitten asuin isovanhempieni maatilalla ympäristössä, jossa lähes kaikki, mitä päivän aikana tapahtui, tehtiin perheen johdolla. Ei ollut televisiota tai muuta elektroniikkaa, joka olisi häirinnyt perheen toimintaa. Sitä vastoin nykypäivän kaupunkiyhteiskunnassa vain harvat jäsenet kokevat johdonmukaista perhekeskeistä toimintaa. Kaupunkielämän ja nykyaikaisten kulkuneuvojen, järjestetyn viihteen ja nopean viestinnän ansiosta nuortemme on helppoa pitää kotejaan täysihoitoloina, joissa he nukkuvat ja käyvät välillä syömässä mutta joissa vanhemmat ohjaavat heidän tekemisiään paljon vähemmän.

Vanhempien vaikutusta on heikentänyt myös tapa, jolla useimmat nykyiset kirkon jäsenet hankkivat elantonsa. Menneinä aikoina yksi suurista tekijöistä, jotka yhdistivät perheitä, oli yhteinen kamppailu yhteisen päämäärän hyväksi – kuten erämaan kesyttämiseksi tai elannon saamiseksi. Perhe oli järjestäytynyt ja johdettua loudellinen tuotantoyksikkö. Nykyään useimmat perheet ovattaloudellisia kulutusyksiköitä, jotka eivät erityisesti edellytä perheen järjestäytymistä eikä yhteistyötä.

IV

Samalla kun vanhempien vaikutus vähenee, myöhempien aikojen pyhillä on yhä Jumalan antama vastuu opettaa lapsiaan valmistautumaan perheemme päämäärään iankaikkisuudessa (ks. OL 68:25). Monien meistä täytyy tehdä niin, vaikka kaikki perheemme eivät olekaan perinteisiä. Avioero, kuolema ja asumusero ovat todellisuutta. Koin sen perheessä, jossa kasvoin.

Isäni kuoli, kun olin seitsemänvuotias, joten leskeksi jäänyt äiti kasvatti minut ja nuoremman veljeni ja siskoni. Vaikeimmissakin tilanteissa hän puski eteenpäin. Hän oli yksin ja murtunut, mutta Herran avulla hänen voimallinen opetuksensa palautetun kirkon opista ohjasi meitä. Kuinka hän rukoilikaan taivaallista apua lastensa kasvattamiseen, ja häntä siunattiin! Meidät kas-

été bénie ! Nous avons été élevés dans un foyer heureux dans lequel la mémoire de notre défunt père décédé a toujours été présente. Elle nous a enseigné que nous avions un père et qu'elle avait un mari, et que nous serions toujours une famille grâce à leur mariage au temple. Notre père était absent temporairement, parce que le Seigneur l'avait appelé à une autre tâche.

Je sais que beaucoup de familles ne sont pas aussi heureuses, mais chaque mère seule peut parler de l'amour de notre Père céleste et des bénédictions qui découlent du mariage au temple. Vous le pouvez aussi ! Le plan de notre Père céleste garantit cette possibilité à tout le monde. Nous sommes tous reconnaissants pour le mariage au temple et pour les bénédictions associées au scellement en famille éternelle. Comme ma mère, nous aimons citer la promesse de Léhi à son fils Jacob : Dieu « consacrera [nos] afflictions à [notre] avantage » (2 Néphi 2:2). C'est vrai pour toutes les familles de saints des derniers jours, qu'elles soient complètes ou temporairement incomplètes. Nous sommes une Église centrée sur la famille.

Notre doctrine et notre croyance en la famille éternelle nous fortifient et nous lient les uns aux autres. Je n'oublierai jamais la promesse de mon grand-père maternel, du côté Harris, quand nous, les enfants, vivions dans sa ferme près de Payson, en Utah (États-Unis). Il m'a annoncé la nouvelle tragique du décès de mon père, qui se trouvait alors dans la lointaine ville de Denver (Colorado, États-Unis). J'ai couru dans la chambre et je me suis agenouillé près du lit, pleurant toutes les larmes de mon corps. Mon grand-père m'a suivi, s'est agenouillé à côté de moi et a dit : « Je serai ton père. » Cette douce promesse est un exemple éloquent de ce que les grands-parents peuvent faire lorsque les familles perdent un membre.

Les parents, célibataires ou mariés, et les personnes qui remplissent ce rôle, comme les grands-parents, sont les maîtres pédagogues. Ils enseignent avant tout par l'exemple. Le cercle familial est l'endroit idéal pour illustrer et apprendre les valeurs éternelles, telles que l'importance du mariage et des enfants, le but de la vie et la véritable source de joie. C'est aussi le meilleur endroit pour apprendre d'autres principes essentiels, comme la gentillesse, le pardon, la maîtrise de soi, et la valeur de l'instruction et du travail honnête.

vatettiin onnellisessa kodissa, jossa edesmennyt isämme oli aina todellisuutta. Äiti opetti meille, että meillä oli isä ja hänellä oli aviomies ja että heidän temppeliavioliittonsa ansiosta me olimme aina perhe. Isämme oli vain väliaikaisesti poissa, koska Herra oli kutsunut hänet toiseen työhön.

Tiedän, etteivät monet muut perheet ole yhtä onnellisia, mutta jokainen yksinhuoltajaäiti voi opettaa taivaallisen Isän rakkaudesta ja temppeliavioliiton mahdollistamista siunauksista. Tekin voitte tehdä niin! Taivaallisen Isän suunnitelma takaa tämän mahdollisuuden jokaiselle. Olemme kaikki kiitollisia temppeliavioliitosta ja niistä tulevista siunauksista, joita sinetöiminen iankaikiseksi perheeksi tuo mukanaan. Äitini tavoin lainaamme mielellämme Lehin lupausta pojalleen Jaakobille, että Jumala ”on pyhittävä ahdinkosi sinun hyväksesi” (2. Nefi 2:2). Tämä koskee jokaista myöhempien aikojen pyhien perhettä, onpa se kokonainen tai tällä hetkellä vaillinainen. Me olemme perhekirrko.

Meidän iankaikkisia perheitä koskeva oppimme ja uskonkäsityksemme vahvistavat ja yhdistävät meitä. En koskaan unohda äitini isän, pappaa Harrisin, lupausta, kun me lapset asuimme hänen maatilallaan lähellä Paysonia Utahissa. Hän kertoi minulle murheellisen uutisen, että isäni oli kuollut kaukana Denverissä Coloradossa. Juoksin makuuhuoneeseen ja polvistuin vuoteen viereen itkien sydämeni pohjasta. Pappa seurasi minua, polvistui viereeni ja sanoi: ”Minä voin olla sinun isänäsi.” Tuo lempeä lupaus on voimallinen esimerkki siitä, mitä isovanhemmat voivat tehdä täyttääkseen aukot, kun perhe menettää jäsenen tai perheestä puuttuu jäsen.

Vanhemmat, olivatpa he yksinhuoltajia tai naimisissa – ja muut, kuten isovanhemmat, jotka täyttävät tämän roolin lapsille – ovat mestariopettajia. He opettavat tehokkaimmin esimerkillään. Perhepiiri on ihanteellinen paikka havainnollistaa ja oppia iankaikkisia arvoja kuten avioliiton ja lasten tärkeyttä, elämän tarkoitusta ja ilon todellista lähettä. Se on myös paras paikka oppia muita elämän välttämättömiä opetuksia, kuten ystävällisyyttä, anteeksiantoa, itsehillintää sekä koulutuksen ja rehellisen työn arvoa.

Bien sûr, dans la famille de beaucoup de membres de l'Église, il y a des êtres chers qui n'adhèrent pas aux valeurs et aux attentes de l'Évangile. Ils ont besoin de notre amour et de notre patience. Dans nos échanges, rappelons-nous que la perfection que nous recherchons ne se limite pas aux situations stressantes de la condition mortelle. Le grand enseignement contenu dans Doctrine et Alliances 138:57-59 nous assure que le repentir et la progression spirituelle continuent dans le monde des esprits, après la condition mortelle. Plus important encore, dans l'unité de nos familles, nous devrions tous nous souvenir que les péchés et les faiblesses inévitables, présents dans la condition mortelle, peuvent être pardonnés par le repentir, grâce à l'expiation glorieuse et salvatrice de Jésus-Christ.

V.

Notre Sauveur, Jésus-Christ, est notre modèle suprême. Nous serons bénis si nous prenons exemple sur ses enseignements et son abnégation. Le meilleur remède à l'égoïsme et à l'individualisme, qui semblent si communs aujourd'hui, est de suivre le Christ et de nous consacrer au service.

En plus des principes de l'Évangile, les parents ont également le devoir de transmettre à leurs enfants des connaissances pratiques. L'unité entre les membres de la famille grandit quand ils accomplissent ensemble des choses importantes. L'entretien d'un potager familial renforce les relations familiales. Les bonnes expériences en famille renforcent les liens. Le camping, les activités sportives et les activités récréatives favorisent l'unité de la famille. Les familles doivent organiser des réunions de famille en mémoire de leurs ancêtres, ce qui mène au temple.

Les parents doivent enseigner aux enfants les compétences de base, notamment le travail dans le jardin et à la maison. L'apprentissage des langues est une préparation utile au service missionnaire et à la vie moderne. Les parents, les grands-parents ou les membres de la famille élargie peuvent servir d'instructeurs. La famille s'épanouit lorsqu'elle apprend ensemble et tient conseil sur tous les sujets qui la concernent, elle et ses membres.

Certains diront : « Nous n'avons pas le temps. » Afin d'avoir le temps de faire ce qui en vaut la peine, beaucoup de parents s'apercevront que,

Tietenkin monilla kirkon jäsenillä on rakkaita perheenjäseniä, jotka eivät hyväksy evankeliumin arvoja ja odotuksia. Nämä jäsenet tarvitsevat rakkauttamme ja kärsivällisyyttämme. Suhteissamme toisiimme meidän tulee muistaa, että tavoittelemamme täydellisyys ei rajoitu kuolevaisuuden stressaaviin olosuhteisiin. Suuri opetus jakeissa OL 138:57–59 vakuuttaa meille, että parannus ja hengellinen kasvu voivat jatkaa kuolevaisuuden jälkeisessä henkimaailmassa. Mikä tärkeämpää, kun perhe yhdistyy vahvistamaan toisiaan, meidän kaikkien tulee muistaa, että synnit ja väistämättömät vajavuudet, joita me kaikki koemme kuolevaisuudessa, voidaan parannuksen kautta saada anteeksi Jeesuksen Kristuksen loistavan ja pelastavan sovituksen ansiosta.

V

Vapahtajamme Jeesus Kristus on ylin roolimallimme. Meitä siunataan, jos muovaamme elämämme Hänen opetustensa ja uhrautumisen mallin mukaan. Kristuksen seuraaminen ja itsestämme antaminen toinen toisemme palvelemiseen on paras lääke itsekkyyteen ja yksilökeisyyteen, jotka nykyään näyttävät olevan hyvin yleisiä.

Vanhemmilla on velvollisuus opettaa lapsilleen evankeliumin periaatteiden lisäksi myös käytännön taitoja. Perheen yhteenkuuluvuus kasvaa, kun sen jäsenet tekevät jotakin merkityksellistä yhdessä. Perheen puutarhat rakentavat perhesuhteita. Onnelliset perheen kokemukset vahvistavat perhesiteitä. Retkeily, urheilutoiminta ja muu virkistystoiminta ovat erityisen hyödyllisiä yhdistämään perheitä. Perheiden tulee esivanhempien muistoksi järjestää suukokouksia, jotka johtavat temppeliin.

Vanhempien tulee opettaa lapsilleen elämän perustaitoja, kuten piha- ja kotitöitä. Kielen opiskelu on hyödyllistä valmistautumista lähetystyöhön ja nykypäivän elämään. Vanhemmat, isovanhemmat tai muut sukulaiset voivat opettaa näitä aiheita. Perheet kukoistavat, kun ne oppivat ja neuvottelevat yhdessä kaikista perheistä ja sen jäseniä koskevista asioista.

Joku saattaa sanoa: ”Mutta ei meillä ole aikaa mihinkään sellaiseen.” Löytääkseen aikaa sen tekemiseen, mikä on todella hyödyllistä, monet

pour veiller l'intérêt de leurs enfants, ils doivent mettre la technologie en veille. Parents, souvenez-vous que ce que ces enfants veulent vraiment pour le dîner, c'est du temps avec vous.

De grandes bénédictions sont accordées aux familles qui prient ensemble, à genoux, soir et matin, afin de rendre grâce pour leurs bénédictions et d'exposer au Seigneur leurs préoccupations communes. Les familles sont également bénies lorsqu'elles adorent Dieu ensemble lors des réunions de l'Église et dans d'autres contextes spirituels. Les liens familiaux sont renforcés par les histoires familiales, la création de traditions familiales et la transmission d'expériences sacrées. Spencer W. Kimball nous a rappelé que « les histoires édifiantes de notre vie et de celle de nos ancêtres [...] sont des outils pédagogiques puissants ». Elles sont souvent les meilleures sources d'inspiration pour notre postérité et pour nous.

Je témoigne du Seigneur Jésus-Christ, le Fils unique de Dieu, notre Père éternel. Il nous invite à suivre le chemin des alliances qui mène à une réunion de famille céleste. Les pouvoirs de scellement de la prêtrise, dirigés par les clés rétablies dans le temple de Kirtland, unissent les familles pour l'éternité (voir Doctrine et Alliances 110:13-16). Ils sont exercés dans un nombre croissant de temples du Seigneur à travers le monde. C'est la réalité. Puissions-nous tous jouer notre rôle, c'est là ma prière, au nom de Jésus-Christ. Amen.

vanhemmat huomaavat, että he saavat perheen säilyttämään, jos he kaikkisammuttavatekniset laitteensa. Ja vanhemmat, muistakaa, että se, mitä nuo lapset todella haluavat päivälliseksi, on aikaa teidän kanssanne.

Perheet saavat suuria siunauksia, jos perheenjäsenet rukoilevat yhdessä, polvistuvat aamuin illoin kiittämään siunauksista ja rukoilemaan yhteisten huolien vuoksi. Perheitä siunataan myös, kun ne palvelevat Jumalaa yhdessä kirkon kokouksissa ja muissa hartaustilaisuuksissa. Perheen siteitä vahvistavat myös perheen ja suvun kertomukset, perheen perinteiden luominen ja pyhistä kokemuksista kertominen. Presidentti Spencer W. Kimball muistutti meitä siitä, että ”innoittavat kertomukset omasta elämästä – ja esi-isiemme elämästä – ovat voimallisia opetusvälineitä”. Ne ovat usein parhaita innoituksen lähteitä meille ja jälkeläisillemme.

Minä todistan Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta, joka on Jumalan, iankaikkisen Isämme, ainosyntyinen Poika. Hän kutsuu meitä kulkemaan liittopolkua, joka johtaa taivaallisen perheen jälleennäkemiseen. Pappouden sinetöimisvoimat, joita ohjaavat Kirtlandin temppelissä palautetut avaimet, tuovat perheet yhteen iankaikkisuudeksi (ks. OL 110:13–16). Niitä käytetään nykyään eri puolilla maailmaa Herran tempeleissä, joita on yhä useampia. Tämä on todellista. Olkaamme osa sitä. Tätä rukoilen Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.